

IN ANII TRECUTI ESIA SUB TITLULU „UMORISTULU.”

Fel'a acesta ese totu a opt'a di!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu in tote dilele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri; pe anu
7 fl 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

Tote siodienele sibaniie de prenume-
ratiune sunt de a se tramite la Redac-
tiune: Strat'a morariloru Nr. 10

CANTECU DE GELE.

(Cantatu de unulu din coi 10)

De candu mam'a m'a facutu,
Necasu negru n'am vediutu,
Vremea nu-mi trecuse reu,
Par ca fugea totu-meren. —
Dar acum la betranetie
Mi se facu pe fatia cietie, —
De candu prostii m'au urcatu
Si pe mine caputatu.
Pan' am fostu io la tistia,
Colo josu — intr'o domnia,
Io scieam, ca-e reglamá:
Ori vrei ori ba — a lucrá, —
Si cu voie, fara voie,
Silitu de negr'a nevoie,
Slujb'a io mi-o implineam,
Restantii nu pré aveam;
Dar acum aici la Pesce
Omulu ce reu si-petrece,
Unde nu e reglamá:
Ori vrei ori ba — a lucrá.
Tote mergu aci p'o corda,
Diu'a nóptea totu o fórma,
Te culci, te scoli candu tu vrei,
Candu vrei manci si candu vrei bei.
Candu vedi vr'unulu din stapani,
Faci metanii, te inchini.
La svatu mergi numai chiamatu,
Candu ai „igen“ de strigatu.
Astfelu curge lun'a tóta,
Sé te spendiuri ai fi gata,
Deca 'n cale nu ti-ar stá:
Diurne a incassá!

GUR'A SATULUI.

In ce limba scrie vladic'a din Lugosiu!

Dica cine ce va vré, dar atát'a sóiu pré bine,
cá nici ordinariatulu episcopescu din Lugosiu, care
se numesce si ordinariatu *olteanu*, nu va trage a
supra sa mani'a fratelui Pist'a.

Nu, cá-ci ordinariatulu acest'a intru adeveru
se pórtá fórte constitutionalmente, si de osebi in
caus'a limbei nu pré face multa gálcéva in tíera.

Ordinariatululu desu numitu adeca scie tare
bine, cá detorinti'a romanului in aceste tempuri cri-
tice este de a platí la tempulu seu portí'a si apoi a
tacé, si de cumva totusi pecatele lu-impingu sé-si
aredice graiulu, apoi s'o faca acést'a in limb'a an-
geriloru, va sé dica in limb'a magiara.

Pentru aceea eu nu me miru de locu, cá din
cancelari'a vladiceii din Lugosiu corespundintiele
catra jurisdictiuniile civile se tramitu in limb'a —
magiara.

Ast'a pana la unu tempu a si mersu bine, inse
mai anu cinstitululu ordinariatu a patítu o nepatita.

A nume comitele supremu alu Timisiórei la o
recercare unгурésca din partea ordinariatului din
Lugosiu a respunsu in limb'a romanésca.

Ore cutediat'a a ceti respectivii din Lugosiu
respunsulu acést'a?

Cum ar trebui sé scria „Gazet'a,”

ca sé nu mai capete nici o admonitiune.

Primavér'a va sosi acusi, néu'a pe la noi s'a
topitu cu totul, — unu omu chiar ni spune, cá a
audítu bróscle cantandu in balta. — Iép'a lui Tô-
deru Onutiu a fatatu in nóptea trecuta, mandíulu e
frumosu si sanetotu. — Nic'a lui Cioroboru a taiatu
eri la prandiu unu cocosiu, — cocosíulu in momín-
tele sale din urma a cantatu fórte frumosu: Cucu-
ricú! Cucuricú! Cucuricú!

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Frata de cruce!

Nu pentru aceea sum si me numescu Pacala, ca sê stau totu in locu si sê nu graiescu nimicu, intocmai ca unii deputati de *origine* romana, — ci ca sê ieu lumea in capu si sê umblu tandalindu si pacalindu din satu in satu.

Pentru aceea dara nu te mirá, câ mai fia-oare epistola ti-o tramitu din altu locu. Io am sôrtea digregatoriloru de la tribunalulu supremu din Ardealu; adi sum in Sabiiu, mane la Beciu, poi-mane la Clusiu, apoi la Pesce, si asié mai departe.

Acuma sum in satulu lui Deák Ferencz, adeca in Pesce, — câ-ci de Beciulu me saturai pana de dincolo. Blastematii aceia de nemti mi-dedera sê mancu nesce galusce ca pumnulu, dintre cari unulu par' câ si acuma mi-stâ in gâtu.

Diet'a se deschise. Trebuiá dara sê viu si io aice, si sê lasu pe ablegatulu nostru nationalu Maniu sê se planga si mai departe in delegatiune, câ Austri'a n'are nici câta influintia in Romani'a.

Sosindu aice, me aflai ca intr'o manastire singuru singurelu. Dintre deputatii romani din Ungaria, cari locuescu prin comitate, nu sosise inca nici unulu, — éra dintre iubittii mei din Ardealu aflai numai pe Moldovanu si pe Tulbasiu, cari nici nu s'au dusu a casa, si de doue luni si mai bine necontenitu au totu acceptatu redeschiderea dietei.

Din aceste apoi te poti convinge, câ m'am uritu, — câ-ci n'am avutu cu cine sê vorbescu.

Siedintie s'au tîenutu numai câte-va, si-acele au tîenutu numai atât'a, in câtu tempu ai poté dice de diece ori „igen.“

In siedintia din urma „intieptulu patriei magiare“ a substernutu dietei petitiunea reuniunii gimnastice magiare din Pest'a. Nu suferé indoiéla,

câ reuniunea acést'a va si capetá ajutoriulu cerutu, — precum nici aceea nu suferé indoiéla, câ déca ar recurge si reuniunea gimnastica romana din Brasiovu, si ea ar capetá ajutoriu — in secolulu viitoriu.

Dar sê vorbimu si despre altele! Dilele trecute intelnii pe unu din *cei diece*. Cum me observá, o si luá pe picioru, pentru câ ómenii acestia se cam ascundu de mine, intocmai ca buhele de lumina.

— Hoho, frate, — strigai dupa elu, — nu trece ca tiganulu prin raiu. Mai stai la vorba nitielu si cu mine.

— Câ . . . téca, câ pungá . . . se escusá elu.

— Da, da, sciu io pré bine, câ tu te 'ngrigesci pré multu de pung'a ta, — inse én sê te 'ntrebu altu — ceva! Ómenii vostri de-a casa m'au intrebatu, candu o sê duceti voi din'a Transilvani'a a casa.

Omulu meu gangavi unu felu de respunsu, din care io pricepui cam aceste: Pentr' acea n'a potut'o duce a casa, pentru câ dio din'a aceea e in *pesce*, si la gur'a aceluia padiescu câte-va sute de zmei, intre cari este si unu *diacu*, — éra ai nostri sunt numai „cinci,“ — si asié dara nu s'au pututu apucá de lupta, pana ce nu voru fi celu putinu 15 séu 20. Atunce apoi tiena-se zmeii cu pescele loru, câ n'oru avé nici atât'a tempu, ca sê póta dice „igen.“

Dar o sê tréca multu tempu pan' atunce, — me temu, câ pan' atunce si romanii din Chioaru voru ceti cartile romanesci donate pentru societatea de leptura a loru, — dara io si pan' atunce

Remanu alu teu

frate de cruce.
Pacala.

Bucuri'a unni ardeleann.

(La vederea nr. 2. alu „Guroi Satului.“)

Vai de mine, ce vediu!
Nu sciu sê tacu, ori sê spuiu?!
Totu spuiu si strigu: Uhuhui,
Vediu Gur'a Satului,
Cu cialma de ungurasiu,
Cu péna de vulturasiu,
Cu atila 'mpodobitu,
Cu piciorutie cracitu,
Falosu saluta mici mari,
De si n'are *ochilari*.
Dar ciócerii? maic'a mea!
De largi stateau a cadé,
Si pe dinsulu a-lu lasá
Cum l'a nascutu mama sa.
Asiu díce, câ cismele
Aru fi a lui, — dar ele
De largi, ce-su largi asiu jurá,
Câ ele-su a lui Pist'a,
Si pintenii ceia lati,
Sunt mai lungi ca doi carnati.
Apoi candu ciórs'a diarii,
Io de risu mai ca murii,

De candu mam'a m'a facutu,
Asié lunga n'am vediu.
Ciórs'a lunga, omulu micu,
Gátu-lungu legatu de piticu, —
Apoi sê vedeti sub nasu
Mustetiele cum le-a trasu,
Si cum le sucl la dealu,
Svîrle 'n stele ca si-unu calu,
Par câ díce — Su incaltiatu!
Bateru elu nu-e caputatu,
Nici „igen“ nu a respunsu, —
(De cumva nu pe ascunsu,
Astfelu apoi póte fi,
Câ de-acestia vei gasi,
Pana'n Pescele galantu
Va mai fi unu postu vacantu.

O intrebare.

Audu, câ popa Kerekes in Alb'a-luli'a, profesorulu de limb'a romana la gimnasiulu de acolo, tîene prelegerile sale in limb'a ungurésca.

Óre parintele Kerekes pe romani vre sê-i invetie ungresce, — séu pe unguri romanescé?

TRÉNCA si FIÉNCA.

T. Óre de ce n'au fostu chiamati deputatii romani din Ardealu la balulu tenerimei romane din Pest'a?

F. Pentru cá deputatii aceia n'au venitu la Pest'a la balu, ci la — incoronare.

Gresiele de tipariu.

A esitu :

Fét'a are bofta mare.
Deputatii romani se invoiescu la tóte orbisiiu.

Curge nasulu de apa
Se aude aierarea in cercuri.

Burt'a e incuiata.
Corturarii romani nu beu sê scia.

Ministeriulu strapunse pe comesulu sasescu in are de dohina.

Oficiri au straiti.
Pentru cá suntemu sub apa sore cordiala.

Furcele sê-tórca firulu vietii.

De profund'a mea ordinatiune.

(Ast'a din urma a se vedé in Gazeta in invitare de prenumeratiune la Panteonulu Romanu.)

Cum s'a pacalitu némtiulu.

Cutare némtiu se amorisase intr'o tieranca romana. Nevést'a observandu, cá némtiulu si-a pusu óchii pe ea, se planse barbatului seu. Acest'a apoi numai decátu otari cum sê pacalésca pe némtiulu. Spuse apoi nevestei sale sê arete dragoste némtiului. Asié se si intemplá. Nevést'a díse némtiului: Vina deminéti'a si te ascunde in gradina in cucurudiu, pana ce va plecá barbatulu meu de a casa la cositu. Semnulu va fi, cá eu voi strigá boulu: „Lunila.“ — Némtiulu in diu'a urmatóre de odata cu diu'a se ascunse in oucurudiu si asceptá cu nerabdare semnulu. Intr' unu tardíu audí o vóce: „Na Lumla.“ Némtiulu esí numai decátu si respunse: „O ie veschina io esta de multu a isch.“ Inse ce mare fu mirarea lui, candu a fara in locu de nevést'a, gasi pe barbatulu ei, carele lu-si purecá binisioru.

TANDA si MANDA.

T. Ce nou se mai aude, frate Mando?

M. Lucru mare si ne mai pomenitu.

T. Ce?

M. D'apoi audu, cá de acuma inainte va fi iertatu ori si cui a plantá tutunu.

T. Nu mai díce.

M. Asié dieu acea! Inse numai de la St. Mihaiu pana la St. Georgiu.

T. Cetit'ai in nr. trecutu escrierea de licitatiune pentru esarendarea celoru dóue scoli romane din Alb'a-Iuli'a.

M. Cetitu, ard'o foculu! Acum asiu vré sê scíu ce voru díce la asta in Sibíiu si Blasiu.

T. Ce voru díce in Sibíiu vomu cetí acusi in Telegariu, inse ce voru díce la Blasiu nu vomu cetí, dar io cam gandescu ce cugeta ei.

M. Ce?

T. D'apoi frate la Blasiu nu-si pré batu acuma capulu pentru scoli, ci au grige de altu ceva.

M. Da, ca dintre ei care de care cum sê se póta urcá in scaunulu mitropolitanu.

Ce a invetiatu copilulu la scóla?

Istoriór'a ast'a s'a intemplatu nu de multu.

Unu tieranu tramise pruncutiulu seu la scóla, ca sê invetie limb'a unгурésca, pentru cá vedi bine! romanulu fara limb'a unгурésca nu mai póte trái.

Candú a venitu pruncutiulu in vacatiune a casa, tieranulu a voitu sê se convinga, cá óre ce a invetiatu copilasiulu seu la scóla?

Nu mai decátu lu-duse dara la preotulu din satu, ca acel'a sê-lu examineze.

Preotulu inse i punea totu intrebári de acele, la cari prunculu respundea numai: „Igen!“

Tieranulu vediendu, cá prunculu seu nu mai díce altu ceva decátu „igen“ si éra „igen“, díse:

— Vai Achime blastemate, pentru „igen“ ti-am caratu eu bucatele cu straiti'a? Io sum betranu si totusi invetiai intr'unu minutu a díce „igen.“ — éra tu nimernicule intr' unu anu de díle nu putusi invetiá mai multu decátu „igen.“

Si se apucá de copilasiu si-lu batú bine.

Bietulu tieranu nici n'a visatu, cá copilulu seu si acuma e destulu de invetiatu, ca sê póta fi deputatu de partid'a — guvernului.

Scirea cea mai nóua.

Chiar acuma audí scirea pré importanta si multu interesanta cá in loculu guberniului din Clusiu, se va infintia in Ardealu unu oficiu nou si fórté insemnatu, care va portá numirea: „Quota.“

La redeschiderea dietei.

Gnr'a satului : Ce stai totu la usia, lele draga, — de ce nu mai intri ?

Femei'a : Intrare-asiu io bucurosu, dar nu me lasa. Indesiertu me totu rogu.

Ce stramutare!

1865

Sê traiêsca deputatulu nostru!

1868.

Éljen Komplexfy! Éljen!

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparitu prin **Alesandru Kocsi** in tipografi'a lui (Érkövy Galgóczy si Kocsi.) Piatî'a do pesci Nr. 9.